

- स एवमुक्तस्तु नृपोत्तमेन द्विजोत्तमः पुण्यकृतां वरिष्ठः ।
 उवाच राजानमदीनसत्त्वं स्वमेव कार्यं नृपते कुरुष्व ॥ ७ ॥
 तत्तत्केण महीन्द्रेन्द्र येन ते हिंसितः पिता ।
 तस्मै प्रतिकुरुष्व त्वं पन्नगाय दुरात्मने ॥ ८ ॥
 ५ कार्यकालं च मन्ये ऽहं विधिदृष्टेन कर्मणा ।
 तद्रक्तापचितिं राजन्पितुस्तस्य महात्मनः ॥ ९ ॥
 तेन ह्यनपराधी स दृष्टो दुष्टात्तरात्मना ।
 पञ्चत्वमगमद्वाजा वज्राहत इव द्रुमः ॥ १० ॥
 बलदर्पसमुत्सिक्तस्तत्तकः पन्नगाधमः ।
 १० अकार्यं कृतवान्पापो यो ऽदृशत्पितरं तव ॥ ११ ॥
 राजर्षिवंशगोप्तारममरप्रतिमं नृपम् ।
 यियासुं काश्यपं चैव न्यवर्तयत पापकृत् ॥ १२ ॥
 होतुमर्हसि तं पापं ज्वलिते हृव्यवाहने ।
 सर्पसत्त्वे महाराज त्वरितं तद्विधीयताम् ॥ १३ ॥
 १५ एवं पितुश्चापचितिं कृतवांस्त्वं भविष्यसि ।
 मम प्रियं च सुमहत्कृतं राजन्भविष्यति ॥ १४ ॥
 कर्मणाः पृथिवीपाल मम येन दुरात्मना ।
 विघ्नः कृतो महाराज गुर्वर्थं चरतो ऽनघ ॥ १५ ॥
 सौतिरुवाच ।
 २० एतच्छ्रुत्वा स नृपतिस्तत्तकाय चुकोप ह ।
 उत्तङ्क्वाक्यहविषा दीप्तो ऽग्निर्हविषा यथा ॥ १६ ॥
 अपृच्छत्स तदा राजा मत्त्रिणाः स्वान्सुदुःखितः ।
 उत्तङ्कस्यैव सांनिध्ये पितुः स्वर्गगतिं प्रति ॥ १७ ॥
 तदैव हि स राजेन्द्रो दुःखशोकाप्लुतो ऽभवत् ।
 २५ यदैव वृत्तं पितरमुत्तङ्कादशृणोत्तदा ॥ १८ ॥

2. RURU UND DIE SCHLANGEN (4, 8, 5—11, 19).

सौतिरुवाच ।

- ऋषिरासीन्महान्पूर्वं तपोविद्यासमन्वितः ।
 स्थूलकेश इति ख्यातः सर्वभूतहिते रतः ॥ १ ॥
 एतस्मिन्नेव काले तु मेनकायां प्रजज्ञिवान् ।
 ३० गन्धर्वराजो विप्रर्षे विश्वावसुरिति स्मृतः ॥ २ ॥